

Podium

Kort
gezegd

‘Even den boel den boel laten’

Koen De Graeve laat met zijn maten van het collectief Lazarus alle ruimte aan onnozeliteiten.

‘Er zijn grapjassen die me nu begroeten met: “Aha, weer op vrije voeten?”’ zegt Koen De Graeve, op tv net uit het beklagdenbankje van *De twaalf*. Op de planken is er dit seizoen *Bloed*. De Graeve speelt daarin ‘een verzekerings-agent die tussen realiteit en mystiek zweeft en zijn comateuze cliënt een verzekering op een leven na de dood hoopt aan te smeren’.

KOEN DE GRAEVE: Dé inspiratiebron is het boek *Bloed. Een geschiedenis*. In dat encyclopedisch werk beschrijft hematoloog Marc Boogaerts hoe bloed lang gezien werd als de drager van ziektes. Hij is ook gul met smeulige weetjes en anekdotes. Wist je dat lamsbloed ooit als helend werd gezien? Mensen baadden er zelfs in. We

bewerken Boogaerts’ boek niet. We schreven met veel gevoel voor drama, speelsheid en filosofie ons verhaal.

1 **Betekent dat met z’n allen prutsen in een Google Drive-document?**

DE GRAEVE: (lacht) Exact! Lazarus is een mannenclub – bestaande uit Joris Van den Brande, Günther Lesage, Ryszard Turbiasz, Pieter Genard en mezelf –

‘Het lost de hel in Gaza niet op maar kunst laat je wél even vluchten in schoonheid en inzien dat de oorsprong van elke hel een gebrek aan medemenselijkheid is.’

maar we laten ons graag leiden door vrouwen. Nu zijn dat Suzanne Ceulemans, Nicole Kecic en Sofie Declair. Sofie speelt de hoofdrol. Haar personage Viv is hypochondrisch en vreest dat alles wat fout loopt te maken heeft met haar bloed... We volgen haar op een bizarre zoektocht naar antwoorden. We doen dat met veel humor, absurditeit én film, dankzij beeldregisseur Robbin Rooze. Met vals bloed kliederen we niet. Dat raadt de kostuumontwerpster af. Verder is er alle ruimte voor onnozelheid.

2 **Aan *Bloed* is een donoractie gekoppeld. Geef jij bloed?**

DE GRAEVE: Ja. Al is het nu te lang geleden. Als je het Rode Kruis volgt, beseft je hoe nodig zo’n acties zijn. Bloed verbindt alles. Het is van levensbelang. Maar kunst ook. Het lost de hel in Gaza niet op maar het laat je wél toe om, zoals mijn vader het zou zeggen, *den boel den boel te laten*. Even vluchten in schoonheid, bijtanken, lachen en inzien dat de oorsprong van elke hel een gebrek aan medemenselijkheid is.

Els Van Steenberghe